

τοὺς δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Ἦλθε δὲ γύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανὸς, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
μείρων φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ρ' ἐτανύσθη
πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχεοῦ παῖς ὠρέξατο χειρὶ
σκαίῃ δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρτην
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μῆδεα πατρός
ἔσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὐ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ἴσσαι γὰρ ραθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινὺς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἄς Μελίᾳς καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν.
μῆδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποσημῆξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπειροῖο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὡς φέρετ' ἄμ' πέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἄφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὄρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἔθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
ἐπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περιρρυτὸν ἵκετο Κύπρον·
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
πασσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην
κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
γενομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούση.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖτραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὄαρους μειδήματὰ τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μελιχίην τε.

Νύξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνειρών·
— οὐ τιμι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή. (Θεογονία 116—34, 276—203, 210
—212).

Ρουφίνος

Παρθένος ἀργυρόπεζος ἐλούετο, χρύσεια μαζῶν
χρωτὶ γαλακτοπαγεῖ μῆλα διαινομένη·
πυγαὶ δ' αὐτόμαται περιηγέες εἰλίσσοντο,
ὑδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλεύόμεναι·
τὸν δ' ὑπεροδαίνοντα κατέσκαπε πεπταμένη χεὶρ
οὐχ ὄλον Εὐρώταν, ἀλλ' ἴσον ἠδύνατο.

Ψαλμὸς ΛΗ'

2. Εἶπα· φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ
στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
3. ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀλγῆμά μου ἀνεκαι-
νίσθη.